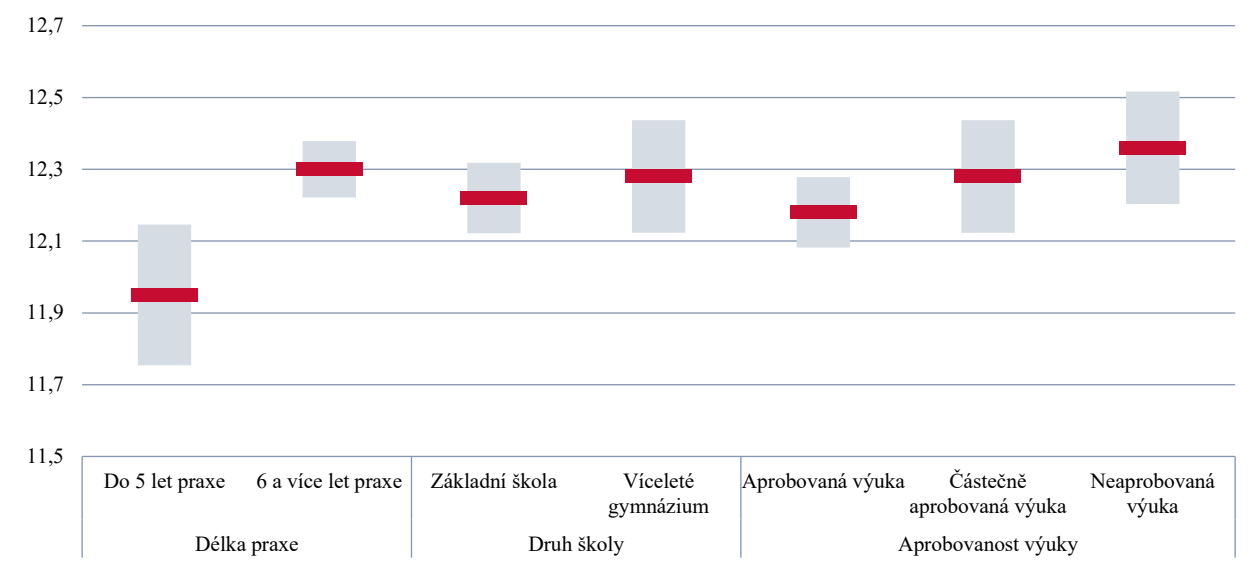

Dle jednotlivých třídících faktorů je možné sledovat index související s profesním rozvojem učitele, a to vnímanou užitečností kurzů DVPP za posledních 12 měsíců, který měří, do jaké míry učitelé subjektivně pozitivně hodnotí kurz DVPP – zda vycházel z jejich potřeb, zda se soustředil na důležité potřeby výuky daného předmětu apod. Začínající učitelé s méně než pětiletou pedagogickou praxí hodnotí užitečnost kurzů DVPP absolvovaných za posledních 12 měsíců o něco hůře než jejich zkušenější kolegové. Přestože jsou začínající učitelé jednou z cílových skupin kurzů DVPP, jelikož vyjadřují silnou potřebu takové kurzy absolvovat, kurzy DVPP zřejmě nenaplnují jejich očekávání.

GRAF 11 | Průměr indexu vnímané užitečnosti (efektivity) profesního rozvoje dle jednotlivých třídících faktorů

Další faktory

Díky výsledkům šetření TALIS 2018 lze analyticky nahlížet také na další oblasti ovlivňující pedagogickou práci. Zmínit tak můžeme např. **klíma učitelského sboru** (spolupráce učitelů) a **klíma školy**. Školní instituce jsou hned po rodině těmi hlavními, které nějakým způsobem ovlivňují sociální život dítěte, stejně jako významně formují jeho názory či přesvědčení. Panuje také předpoklad, že výsledky, kterých žákovské populace v procesu vzdělávání dosahují, jsou závislé na parametrech a prostředí školy a stejně tak konkrétní třídy, v níž se žáci vzdělávají. V tomto případě hovoříme o vlivu tzv. klimatu školy, resp. třídy. Další oblastí může být problematika problémových tříd, kdy učitelé musí často žáky usměrňovat, řešit vyrušování či nízkou disciplínu žáků. **Problémové chování žáků** ve třídách je něco, s čím se musí potýkat učitelé napříč různými druhy i typy škol. Problémové chování žáků ve výuce může mít mnoho forem, např. vyrušování a hlučnost, vynucování si pozornosti, ignorace učitele, ničení učebních pomůcek, povzbuzování spolužáků k rušivému chování, vulgarity, šikana, záškoláctví a mnohé další situace. Rušivé či nevhodné chování žáků v každodenním pracovním nasazení je pro učitele nesmírnou psychickou zátěží, snižuje jeho motivaci k učení, a navíc je často hlavní překážkou pro systematické řízení výuky a dosahování očekávaných výsledků u žáků, stejně jako pro plnění povinností souvisejících s výukou ze strany učitele. Udržet pracovní nasazení a disciplínu je navíc jednou z nejobtížnějších úloh učitele, a to i ve třídě bez rušivých elementů. Učitel je přitom mimo rodinu první autoritou, se kterou se musí děti při nástupu do školní docházky vyrovnat. Jeho primárním cílem je navíc rozvoj osobnosti žáka nejen v oblasti vzdělání, ale také z hlediska poznávacích a sociálních způsobilostí, mravních a duchovních hodnot pro občanský život i výkon povolání v dospělosti.